

SC HAKK ELL

SINT-PIETERSCOLLEGE JETTE
LÉON THEODORSTRAAT 167 1090 JETTE

INHOUD

Voorwoord	3
ACTIEF	
Kwist het	4
BRUZZ dus	5
Het Jongerenloket	6
Peter Pan	8
E32 opgekalefaterd	10
INFORMATIEF	
Vragen aan ... mevrouw De Borgher	12
Schakeltjes	14
Lief en leed	15
SP.Ace in the States! (Deel 2)	18
Interview met Ricardo Delgado, oud-leerling van SPC	20
SPORTIEF	
Lina Chahir in de ban van de paardensport: "Paardenwelzijn blijft de hoogste prioriteit"	16
ARCHIEF	
Brocatus	23
CREATIEF	
Poëziewedstrijd	26
Cover vooraan en achteraan: impressies van het schooltoneel	
Illustraties van Alice Dominé en Elise Lobel	

COLOFON

SCHAKEL

maart 2026

driemaandelijks tijdschrift
van het Sint-Pieterscollege

REDACTIE

Anna Bloemen

Jeffrey Dekeyser

Erik de Schrijver

Hans De Valck

Willy Goossens

Lukas Kestens

Johan Pijpops

René Van Noyen

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

tel. 02/426 85 15

fax 02/425 47 50

E-MAIL

info@sint-pieterscollege.be

ADMINISTRATIE

secretariaat van het college

DRUK

Leleu Group

FOTO'S

Johan Pijpops

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER

Jasenska Van den Bergh

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

VOORWOORD

Als ik terugdenk aan ons leesweekend van 9 tot 11 januari in het Kasteel Verloren Bos in Lokeren, voel ik meteen weer die rustige, fijne sfeer. Buiten lag er sneeuw, waardoor het kasteel en het bos er bijna sprookjesachtig uitzagen. Binnen zaten we samen met mensen die dezelfde liefde voor lezen en schrijven delen. Het maakte niet uit of je al bij de leesclub hoorde of gewoon zin had om mee te lezen: voor iedereen was er plaats. We lazen 'Lotgenoten' van Sabine Ingabire, een boek dat veel emoties oproep. Daarbij hoorde er een auteurslezing, waar het mooi was om te zien hoe één verhaal ons met elkaar verbond.

Het kasteel was onze leeswereld. Even konden we de taken en toetsen die ons nog te wachten stonden achter ons laten. Overdag volgden we workshops zoals creatief schrijven, slam poetry, een eigen ex-libris stempel maken en vrij lezen in een zetel zoals die van Koning Filip. Zelfs lopen stond op het programma voor de sportieve leerlingen en leerkrachten. Naar het Verloren Bos kwamen ook schrijver Maud Vanhauwaert en cartoonist Lectrrr om hun werk met ons te delen.

's Avonds was het gezellig: gratis thee en koffie, spelletjes met vrienden of gewoon verder lezen. We aten en lachten samen. Maar wat me het meest is bijgebleven, zijn de mensen uit verschillende jaren die ik daar voor het eerst heb leren kennen. Ik had nooit gedacht dat je als zesdejaar nog nieuwe mensen zou ontmoeten, zelfs al loop je hier zo lang rond.

Het weekend liet zien hoe fijn het is om samen te lezen en te schrijven, zeker wanneer het buiten sneeuwt en binnen de literatuur ons warm houdt. Lezen is natuurlijk meer dan enkel boeken en gedichten. Ook in deze Schakel vind je verhalen en teksten die de moeite waard zijn. Lees gerust verder en ontdek wat er allemaal leeft op onze school. Veel leesplezier!

En bovenal: fijne vakantie!

Julia Mencina
6 LAMT

ACTIEF

Kwist het

Naar goede gewoonte organiseerden ook dit jaar de meters en de peters van het zesde jaar een quiz voor de leerlingen van het eerste jaar. Op 23 januari gaven de leerlingen het beste van zichzelf in de polyzaal op school. In meerdere quizrondes werden ze aan de tand gevoeld over hun kennis van allerhande onderwerpen. Iris De Haes uit 1 LA B – die in het winnende groepje zat – interviewde Sien Raes uit 1 PL V B.

Iris: Dag Sien, met wie zat je in de groep?

Sien: Ik zat in een klein groepje met Lana uit 1PL V B en Elif uit 1 LA B: we waren maar met drie.

Iris: Welke ronde vond je het gemakkelijkst en welke ronde vond je het moeilijkst?

Sien: De makkelijkste ronde was voor mij de ronde waarin we logo's moesten kunnen

benoemen. De moeilijkste ronde daarentegen vond ik die waarin we baby- en kinderfoto's van leerkrachten moesten kunnen herkennen. Dat was echt niet gemakkelijk. Tegelijkertijd was dat ook wel veruit de leukste ronde!

Iris: Waren alle rondes even leuk?

Sien: Bijna alle rondes waren heel leuk. De enige ronde die voor mij persoonlijk minder fijn was, was de ronde waarin een lid van elk groepje naar voor moest komen en een dansje moest uitvoeren. Dat is niets voor mij.

Iris: Wat vond je van de organisatie van de quiz?

Sien: De meters en peters waren schitterende organisatoren. Ze presenteerden het heel goed, waardoor we erg enthousiast waren.

Extra leuk was dat ze chips en frisdrank verkochten! Zelf had ik ook nog een koekje en een drankje bij.

Iris: Ben je tevreden met je resultaat?

Sien: Ik was vooral gekomen om me te amuseren, ik wilde graag bij mijn vrienden zijn. We zijn uiteindelijk op de voorlaatste plaats geëindigd. Ik vond dat niet zo erg, ik ben vooral blij dat we niet op de laatste plaats zijn beland.

Door Iris De Haes (1 LA B), Sien Raes (1 PL V B), Anna Bloemen

ACTIEF

BRUZZ dus

De leerlingen van 3MT trokken naar de BRUZZ-redactie in Flagey, het kloppende hart van het Nederlandstalige nieuws in Brussel. In de klas hadden ze zich voorbereid door BRUZZ-magazines te lezen, filmpjes te bekijken en de sociale mediakanalen te volgen. Zo kregen ze vooraf al een duidelijk beeld van wat BRUZZ doet en voor wie het publiceert.

Tijdens de rondleiding zagen we hoe een redactie er in het echt uitziet: van de dagelijkse redactievergadering tot een uitgewerkt artikel, filmpje of radioreportage. Voor veel leerlingen was het verrassend om te zien hoe snel en flexibel een stadsredactie

moet werken om Brussel op de voet te volgen.

Een leuk weetje dat meteen bleef hangen: in het Flagey-gebouw werd ooit de allereerste video-opname in België gemaakt. Dat kleine stukje geschiedenis gaf het bezoek een extra dimensie en maakte duidelijk dat Flagey al heel lang een belangrijke plek is voor media en cultuur.

Op een klein uurtje werden de leerlingen van 3 MT zo wat meer vertrouwd met wat BRUZZ jonge Brusselaars te bieden heeft: een betrouwbare bron van nieuws, verhalen en cultuur uit hun eigen stad voor alle leeftijden. Voor 3 MT was het een inspirerende blik achter de schermen van echte journalistiek in Brussel.

Lukas Kestens

ACTIEF

Het Jongerenloket

Begin januari vond het eerste *Jongerenloket* plaats op school: een "markt" van lokale organisaties met een uitgebreid en divers aanbod voor jongeren: sport, cultuur, welzijn, jeugdhuizen, ...

De bedoeling? Jullie laten kennismaken met bestaande initiatieven in je buurt. Er bestaat misschien meer dan je denkt.

Van Jeugdhuis tot Boerderij

En of het aanbod divers was! De *VGC Sportdienst* maakte je wegwijs in het Nederlandstalig sportaanbod in Brussel waaronder ook het *Circus zonder Handen*. Wist je trouwens dat er meerdere jeugdhuizen in de buurt zijn? In *Tongeluk*, *De Branding*, *Connect Brussels*, *D'broej* ... kan je chillen, ontspannen, bijleren, jezelf zijn en vrienden ontmoeten.

Muziekstudio's vind je bij *JES* en *De Branding* en voor wie muziek wil maken, staan de deuren van de *Jetse Academie* wagenwijd open. Om van de karaoke met live-band tijdens het nieuwjaarsfeest van *Gemeenschapscentrum Essegem* nog maar te zwijgen.

Wie het liever wat rustiger heeft, kan terecht in de stille ruimte van de bibliotheek van Jette, in het artistieke labo in het *ABC-huis* in Schaarbeek of als vrijwilliger in het frisse groen van de boerderij het *Neerhof* in Dilbeek.

De aanwezige welzijns-organisaties, het *JAC*, *Infor Jeunes* (FR) en het *CLB*, hebben allen één zaak gemeen: voor alle vragen kan je bij hen terecht. Zij luisteren naar jouw verhaal, en zoeken samen wat of wie jou kan vooruit helpen.

Een zwembijver in het park?

Tijdens het *Jongerenloket* luisterde de *Brede School* in Jette naar wat de leerlingen op het Sint-Pieterscollege vooral bezighoudt: wat doen jullie in je vrije tijd en waar heb je nog nood aan?

Het moet ons niet verrassen: jullie zitten helemaal niet stil. Sport spant de kroon, maar ook muziek-, kunstacademies, dansscholen en jeugdbewegingen trekken jullie talenten en enthousiasme aan.

Velen onder jullie spreken af met vrienden. In parken, in winkelcentra, op pleinen, op café of restaurant. Toch voelen jullie blijkbaar dat er nog wat ontbreekt: "meer studeerplekken, meer ontmoetingsplekken voor jongeren, meer open sportruimte om samen te

ontspannen met vrienden, of - als het even kan - een zwembijver in een park."

Evenveel jongeren zijn ook thuis in hun eentje actief: al gamend, scrollend, watchend, bellend, lezend, studierend. Soms ook aan de slag in de keuken, of helpend bij broer of zus.

Wat duidelijk is: jullie weten heel goed wat je wil.

De stem van en voor jongeren

Weet jij goed wat je leeftijdgenoten nodig hebben en wil je hierover spreken? Wil je samen nadenken en/of wil je graag je medeleerlingen informeren over wat er al bestaat in de buurt? Zit er in jou een ambassadeur verscholen? Laat het weten aan de bredeschoolcoördinator, Betty Eggermont. Zij is op zoek naar de stem van en voor jongeren.

Flyers van de verschillende organisaties op het *Jongerenloket* vind je in het lokaal van de leerlingenbegeleiding. Ben je op zoek naar een activiteit voor jongeren? De websites www.sportinbrussel.be en www.jonginbrussel.be helpen je op weg.

Lukas Kestens
Betty Eggermont
beggermont@jette.brussels

ACTIEF

Peter Pan

De komische sequel van Peter Pan, waarin de leerlingen van het SPC hebben geacteerd, was eind januari helemaal uitverkocht. Was het toneelstuk het bekijken waard?

Peter Pan beleeft samen met de *Lost Boys* avonturen in Neverland, waar kinderen nooit oud worden. Kapitein Haak wil zich wreken op hem voor het afhakken van zijn hand in een gevecht. In de sequel beginnen de *Lost Boys* zich te vervelen door al dat spelen en zitten ze liever op hun gsm foto's te posten op Instagram. Kapitein Haak vindt dat de jongere generaties geen goede piraten zijn en dat ze het niet doen zoals het moet. "Cultural appropriation", bindingsangst, en emotioneel/mentaal welzijn zijn allemaal thema's die de *Lost Boys* en de piraten aan zowel Peter als aan Haak moeten uitleggen. En zij moeten hieraan wennen bij deze sequel gaat het dus

om de generatiekloof tussen vooral Haak en de piraten en tussen Peter Pan en de *Lost Boys*.

Dit jaar kreeg de regisseur, Jan Fonteyn, hulp van mevrouw

Gies bij het samenstellen van het toneel. Zij schreef het script. Dit droeg bij tot een fijne toneelvoorstelling. Alexandre Deltour vertolkte de rol van de chagrijnige Haak prachtig, met een stem die tot achterin de zaal reikte. Vince Van Damme zette een speelse Peter Pan neer. Xander Van der Linden speelde de rol van de krokodil, namelijk de verteller van het verhaal. Hij bleef gedurende de hele voorstelling goed in zijn onschuldige karakter, dat gewoon vrienden wilde maken, maar een beetje werd buitengesloten als 'enge' krokodil.

Het hulpje van Haak, Fredje, maakte het publiek aan het lachen met zijn gebaren en zijn pure domheid. August R. N. Kamara speelde deze rol ook fenomenaal en gaf kleur aan de voorstelling met zijn luide maar goed bedoelde karakter. Wendy kreeg bij deze voorstelling een iets beperktere rol toebedeeld

en ze werd gespeeld door Manasse Mampaia. Ze kwam pas later tevoorschijn nadat Haak haar om hulp vroeg bij het vinden van een oplossing voor een probleem met betrekking tot Peter.

De dansjes waren goed choreografeerd door mevrouw Vreven. De dansers bereikten hun hoogtepunt in een dance battle van de *Lost Boys* tegen de piraten.

Onder leiding van mr Van Eetvelde werd er ook muziek

gespeeld en gezongen. Dylan De Mulder zong onder andere 'Young And Beautiful' van Lana Del Rey. Dit pastte zeer goed in het kader van opgroeien en in Neverland gebeurt dat dus niet: iedereen blijft een kind. Voorts was er een heus orkest: saxofoon, piano, cello, en ook klassieke en elektrische gitaar kwamen aan bod.

Wat het decor betreft waren er de boot van Haak, samen met de boomhut van Peter en de *Lost Boys*. Het verhaal

werd op een creatieve manier met weinig requisieten verteld. De kostuums van Peter, de piraten en Haak waren heel fraai.

De leerlingen van het SPC hebben het uitstekend gedaan. Ze hebben het publiek verwend met hun geweldige acteertalenten, die begeleid werden door meeslepende muziek.

Berenice Mampaia
4 GRLA B

ACTIEF

E32 opgekalefaterd

E32 is het basislokaal van 3 NW 1. Ondanks de gezelligheid van het lokaal, waren er helaas wat geluidsklachten. Het grenst namelijk aan zowel het muzieklokaal als aan de speelplaats van onze Franstalige naamgenoot, Collège Saint-Pierre, waar de leerlingen op andere tijdstippen pauze hebben dan onze leerlingen. Dat is natuurlijk niet ideaal. Meneer Nelissen, klastitularis van 3 NW 1, bleef niet bij de pakken zitten en ging op zoek naar

een manier om de akoestiek in E32 te verbeteren.

Op een zondagnamiddag volgde meneer Nelissen een workshop 'akoestische panelen bouwen' in *Villa Canapé*. *Villa Canapé* is de vaste locatie van vzw en kunstcollectief *Canapé*, gelegen in een voormalig schoolgebouw in Laken. In deze artistieke community, zoals de leden zichzelf bestempelen, kan je op een uiteenlopende manier verschillende vormen van

kunst gaan beoefenen, en dat volledig gratis. Allerhande evenementen worden aangeboden: yoga-sessies, textielreparaties, kleiboetsering etc. Afgelopen februari werd de eerste verjaardag van *Canapé* gevierd; ondanks het prille bestaan is het project dus al best succesvol.

Nadat meneer Nelissen de workshop daar gevolgd had, wou hij koste wat kost de leerlingen van 3 NW 1 en 3 NW 2, betrekken bij

de totstandkoming van de akoestische panelen in kwestie; *Villa Canapé* was eveneens erg enthousiast over het idee om onze leerlingen te ontvangen. Geen betere gelegenheid dan de projectdagen om er werk van te maken.

Het begon op school zelf. De beginselen van de akoestiek werden uitgelegd aan de leerlingen, met behulp van een gitaar en spectrumanalyse. Meneer Nelissen kreeg hierbij de nodige hulp van een bevriend akoestisch ingenieur – dat is iemand die gespecialiseerd is in de wetenschap van geluid en trillingen. Vervolgens werden er in het klaslokaal verschillende geluidsmetingen gedaan, zo was er een meting mét leerlingen en een meting zonder leerlingen.

De dag erna trokken de twee klassen naar *Villa Canapé*. Daar werden door meerdere klassen verscheidene workshops gevolgd, o.a. een over houtbewerking en een over stoffbekleding. In totaal nam het maken van de panelen zelf een drietal uur in beslag.

Het is natuurlijk een grote meerwaarde dat de leerlingen zelf zo'n grote bijdrage hebben mogen leveren aan dit project, dat ze er zelf letterlijk een hand in gehad hebben en de panelen zelf mochten inkleden. Dat de leerlingen goed bevriend werden met de kat ter plaatse, was de kers op de

taart! Ondertussen hangen de panelen op in E32, met dank aan meneer Hermans.

Anna Bloemen

INFORMATIEF

Vragen aan ... mevrouw De Borgher

Wat heeft u gestudeerd in het middelbaar en aan de universiteit?

In het middelbaar studeerde ik Wetenschappen-Sport. Dat is vergelijkbaar met de wetenschapsrichting hier op school, maar met extra sport. Aan de universiteit heb ik Bewegings- en sportwetenschappen gestudeerd.

Wat waren uw favoriete vakken op school?

Biologie, chemie, wiskunde en sport. Fysica minder; ik had geen leuke leerkracht. Dat is ook een van de redenen waarom ik het belangrijk vind om vragen te beantwoorden, vriendelijk te zijn en leerlingen altijd te helpen. In mijn tijd was dat niet altijd zo.

Als u geen leerkracht was geworden, welk beroep had u dan gekozen?

Ik ben daar niet helemaal zeker van, maar waarschijnlijk zou ik iets in de sport hebben gedaan, zoals sportkampen begeleiden.

Wat vindt u het mooiste aan lesgeven?

Ik vind het mooi om te zien hoe leerlingen groeien in wie ze zijn en wat ze kunnen. Dat is iets wat leerlingen zelf vaak niet zo hard opmerken.

Wat is het leukste compliment dat u ooit van een leerling heeft gekregen?

Het is altijd fijn om te horen dat ik een goede leerkracht ben.

Wat is een moment in uw carrière dat u nooit zal vergeten?

Vorig jaar gingen we suppen in Gent. Dat was héél leuk: elkaar in het water duwen,

onder de fontein varen en op elkaars board kruipen.

Welke superkracht zou u kiezen om uw job makkelijker te maken?

Teleporter, om snel van het ene lokaal naar het andere te gaan of van de speelplaats naar boven. Eigenlijk zou ik die superkracht in het algemeen wel willen hebben.

Als u een les zou moeten volgen op deze school, bij welke leerkracht zou u dat dan willen doen?

Ik zou wel eens bij mevrouw De Wolf willen aansluiten. Dat lijkt me interessant en ze heeft een fijne manier van lesgeven. Mevrouw Speeckaert lijkt me ook leuk om les bij te volgen.

Wat zouden leerlingen verrassend vinden over u?

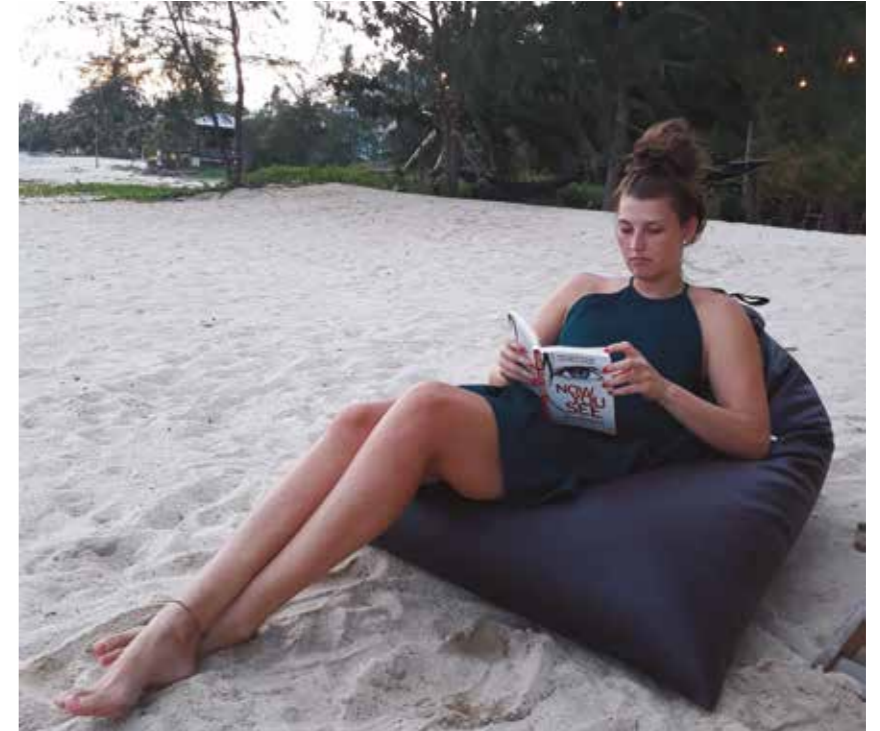
Sommigen vinden het verrassend dat ik nog basketbal speel. Ik speel nog op een vrij hoog niveau: in het vrouwenbasketbal is er het hoogste niveau, en ik speel op het derde hoogste.

Heeft u huisdieren?

Ik heb een hond en een kat. Onze hond, Yuna, hebben we gered uit Portugal, waar ze verwaarloosd werd en vastzat aan een ketting. We weten dus niet welk ras ze is; het is een middelgrote mengeling van ongeveer 10 kilo en ze is ontzettend schattig. Daarnaast hebben we een kat, Zazoe. We haalden haar uit het asiel toen ze één jaar oud was en ze is nu al ongeveer elf jaar bij ons. Ze zijn allebei zwart-wit en lijken eigenlijk sterk op elkaar.

Welke landen zou u nog graag willen bezoeken?

Heel veel landen. Ik wil graag naar Australië en Nieuw-Zeeland, maar ik heb echt een fobie voor spinnen, dus dat houdt me wat tegen. Ook Japan, China en Zuid-Korea staan hoog op mijn lijst.

Als u een schoolreis zou mogen organiseren, waar zou u naartoe willen gaan?

Ik zou heel graag met leerlingen gaan skiën of snowboarden. De exacte bestemming maakt niet uit, zolang het een leuk skigebied is.

Wat zou u uw jongere zelf vertellen dat later zou hebben geholpen?

Dat alles uiteindelijk goed komt. Zelfs als het op dat moment niet zo voelt, komt het wel in orde.

Romane Willem - 4 LA A
Mathilde Hebbo - 4 LA A

Erasmus+

De leerlingen van het vierde jaar kunnen dit schooljaar al kennismaken met de eerste projecten in het kader van Erasmus+. Begin juni ontvangen we leerlingen uit het vierde jaar uit Bremerhaven, Duitsland. Tijdens deze uitwisseling verruimen de leerlingen hun blik door o.a. ervaringen uit te wisselen over school en vrije tijd.

Vlaamse Wiskunde Olympiade

We feliciteren Kyrillos (3 LAB), Luca (4 GRLAB), Victor (4 NW 2), Adam (4 NW 1), Hendrik (5 WEWI B) en Kenny (6 WEWI A). Zij bewezen

hun talent voor het oplossen van wiskundige problemen en mogen dan ook deelnemen aan de tweede ronde van de JWO/VWO.

Een actieve levensstijl zowel voor jongeren als volwassenen

Om ouders te ondersteunen bij het stimuleren van een actieve levensstijl bij hun zoon of dochter, werden zij in februari en maart uitgenodigd om deel te nemen aan twee workshops. De eerste workshop ging over fysieke activiteit, de tweede over sedentair gedrag bij jongeren. De ouders gingen natuurlijk niet zonder opdracht naar huis. Na de eerste workshop kregen ze de

uitdaging om zelf de beweegrichtlijn voor volwassenen toe te passen. Ze deelden hun ervaringen tijdens de tweede workshop en pasten de opgedane kennis toe op hun eigen gezonde levensstijl.

Estafetteloop

Zowel leerlingen als leerkrachten namen in maart deel aan de estafetteloop in het Jeugdparc. In teams van maximum 8 personen probeerden ze zoveel mogelijk rondjes te verzamelen. Het werd een sportieve en gezellige middag.

Lief en leed**Overlijdens**

15/02/2026 Marcel Gonnissen, oud-leerling (Retorica 1959)
23/02/2026 Luc Salden, vader van Alessandra Salden (Ik)

Geboortes

27/02/2026 Lou, dochter Manon Speeckaert (Ik) en Willem Grauls

Postbus Schakel

Schakel is er voor iedereen die nu of ooit affiniteit met het college heeft of had. Dan hebben we het zowel over (oud-)leerlingen als (oud-)leerkrachten. Bijgevolg proberen we er van en voor iedereen iets in te steken. Wellicht zijn we hier en daar toch iets uit het oog verloren? Heb je nog leuke nieuwtjes die in Schakel zouden kunnen komen? Laat zeker iets weten. Al wie nog bij ons op school zit, kan terecht bij *Postbus Schakel* in Smartschool. Sympathisanten van buiten het college, kunnen mailen naar schakel@sint-pieterscollege.be.

SPORTIEF

Lina Chahir in de ban van de paardensport: “Paardenwelzijn blijft de hoogste prioriteit”

“Ik ben begonnen met paardrijden toen ik tien jaar oud was”, start Lina Chahir (6 LAWI) haar verhaal. “Mijn nicht, die elke week paard reed in een manege in Vlezenbeek, was mijn grote voorbeeld. Elke week ging ik samen met mijn opa met haar mee. Ik stond telkens vol bewondering te kijken naar de grote, mooie paarden en naar de mensen die zo goed konden rijden. In het begin volgde ik enkel stages: tijdens de vakantie één of twee weken intensief paardrijden. Heel snel leerde ik bij, niet alleen de praktijk op het paard, maar ook alles wat ervoor en erna gebeurt, en dat is minstens even belangrijk. Ik leerde in welke volgorde je een paard moet poetsen en klaarmaken vooraleer je het zadel en het dekje erop legt, wat we na de les moeten doen en wat onze eerste reactie moet zijn

wanneer we zweet op het paard opmerken.”

Zes jaar geleden trok Lina iedere vrijdag naar *Pony Paradise* in Anderlecht. “In die manege heb ik ook mijn eerste verzorgpaard leren kennen. Een verzorgpaard is een paard dat niet van jou is, maar waarvoor je wel een bepaald aantal dagen per week zorgt. Elk paard is anders, en zelfs hetzelfde

paard kan van week tot week verschillen, onder meer door de invloed van de temperatuur. In de winter staan paarden soms lang op stal en komen ze minder lang buiten. Minder beweging kan ervoor zorgen dat ze tijdens het rijden meer energie hebben. Wind, regen of plotse weersveranderingen kunnen paarden ook gevoeliger of alerter maken.”

“Mijn eerste verzorgpaard heette Cheyenne. Snel besepte ik dat paardrijden niet zomaar een sport is. Je werkt immers met levende wezens. Hoe meer tijd ik met haar doorbracht, hoe meer ik inzag hoe belangrijk paardrijden in mijn leven was. Ik gaf haar tweemaal per week eten, poetste haar, waarna we samen naar de les trokken. Ik kon me geen leven meer voorstellen zonder deze sport. Maar op een dag was Cheyenne er niet meer. Ze had een zware ongeneeslijke ziekte en de dierenarts had beslist dat het beter was om haar te laten gaan. Ik wist dat ze ziek was maar het nieuws kwam toch als een schok aan, vooral omdat niemand mij vooraf had verwittigd. Het verdriet om mijn eerste verzorgpaard was enorm. Dat moment betekende een grote verandering in mijn ervaring met de paardensport.”

In september 2022 startte Lina met de wekelijkse lessen in *Mares Dream*, de manege in Vlezenbeek, waar ze nu nog steeds actief is. “Ja, ik had het gevoel dat ik in *Pony*

Paradise geen vooruitgang meer maakte. Bovendien werd ik steeds bewuster van paardenwelzijn, en het stoorde me dat de paarden daar nooit in de wei stonden. Ook deed ik daar vooral dressuur en werd er weinig gesprongen. In *Mares Dream* leerde ik een nieuw paard kennen: Estrella, een Spaans paard met een zeer sterk karakter. In het begin was ze enorm bang van bijna alles. We hebben eraan gewerkt om haar minder angstig te maken, bijvoorbeeld bij het douchen in de zomer. Ze is ook het paard dat mij het meest heeft geleerd. Met haar ben ik voor het eerst echt vaak gevallen, eerst tijdens het springen en later ook tijdens de dressuur. Daardoor begon ik mijn eigen rijcapaciteiten in vraag te stellen.”

Na meerdere valpartijen nam Lina een pauze van drie maanden. “Die periode was mentaal erg zwaar. Paardenwelzijn begon toen voor mij nog belangrijker te worden dan de sport zelf. Ik ben dan begonnen met grondwerk waarbij je het

paard leert begrijpen en desensibiliseren. Na drie maanden zijn we opnieuw beginnen rijden. Het ging duidelijk beter, maar samen met mijn coach hebben we beslist om niet meer met Estrella te springen. We zagen dat ze daar geen plezier aan had, en ik wilde haar niet forceren voor mijn eigen droom. Ik ben verdergegaan met dressuur, wat ik nog steeds doe. Het allerliefst maak ik echter op zaterdag gewoon een wandeling met haar.”

“Het is niet direct mijn bedoeling om de Olympische Spelen te halen, al mag ik wel dromen”, lacht Lina. “Ik weet ook niet of ik later een eigen paard wil hebben, maar niets is onmogelijk. Wel vind ik het belangrijk om mij steeds meer te gaan informeren over paardenwelzijn. Ik wil een paard nooit dwingen om iets te doen waar het zich niet goed bij voelt. Daarenboven is paardrijden in moeilijke perioden voor mij altijd een reddingsboei geweest.”

Willy Goossens

INFORMATIEF

SP.Ace in the States! (Deel 2)

30/08: De hangtest: alle systemen hangen aan een soort kraan (zoals ze aan de ballon zouden hangen) en alles wordt nog eens uitgetest. Voor ons betekende dat klaar staan en afwachten. Plots kwam Luiz binnenstormen om te zeggen dat er een slang was buiten. Er was ons gezegd dat er van alles rondkroop op de basis (slangen, schorpioenen, tarantulas), maar dit was de eerste keer dat we ze zagen. Na de hangtest hebben we groepsfoto's gemaakt met onze prachtige T-shirts. Maar nog steeds geen ballonvlucht mogelijk de dag erna: teveel wind. En dus zetten we voor de dag erna alweer een gigantisch lange rit op het programma. Chauffeur mr Vanderhoeven ging dan ook extra vroeg slapen. De anderen zijn naar de begraafplaats van Billy the Kid (Fort Sumner was vroeger het échte Wilde Westen) gegaan en vervolgens naar

Lake Sumner, een stuwmeer op een tiental minuten rijden. Aan het meer zijn Luiz en Adrien vogels gaan spotten terwijl Lina, Thoai Vy, Sarah en meneer de Schrijver aan het water bleven en steentjes gingen skippen met een bedroevend lage beste score van drie. Daarna maakten we ons klaar voor de lange nachtrit in de auto en vertrokken we voor een tien-uur-lange autorit richting de Antelope Canyon.

31/08: We zijn om 7u15 aangekomen aan de canyon. Daar hebben we met een

gids gedurende een à twee uur in de canyon gewandeld. Prachtig. Op de terugweg hebben we een stop gedaan bij Horseshoe Bend, een indrukwekkende kronkel in de canyon die de Coloradorivier in het landschap heeft uitgesneden over miljoenen jaren.

1/09: Ook vandaag geen ballonvlucht door te hoge windsnelheden. Zo'n wetenschappelijke ballon oplaten blijkt toch niet zo simpel! Vandaag = rustdag. Het Billy the Kid museum was helaas gesloten. Dus zijn

we nog eens naar het meer gereden. Wandelen, en vogels spotten. Misschien morgen de ballonvlucht? Dat zou mooi zijn als afsluiter!

2/09: Nog steeds teveel wind voor de vlucht. Het waaide niet erg hard, maar op een paar honderd meter hoogte draaide de wind bijna 180° en dat zou de ballon in één richting duwen terwijl de lading eronder daar nog diametraal tegenover beweegt: de hele zaak zou uit elkaar kunnen getrokken worden! Maar het is al de laatste dag in New-Mexico voor het eerste team, en we wilden er toch absoluut het beste van maken. Daarom trokken we naar Carlsbad Caverns, met onderweg allemaal tarantulas, schorpioenen, antilopen en zelfs kikkers. Ter plekke bezochten we op ons gemak de prachtige grotten van Carlsbad. Daarna scheidden onze wegen. Voor ons team (mr Vanderhoeven, Lina, Thoai Vy en Sarah) betekende het dan eindelijk "shopping time" dus richting Albuquerque. En dan, eindelijk: koekjes!

Niet zomaar cookies, maar de iconische Crumble Cookies. Wel vreemd: na 30 minuten werden we allemaal misselijk. Er was ook wel fantastisch nieuws: het mysterie van Lina's verloren Airpod en uurwerk werd opgelost! Toch wel iets om fier op te zijn na die dagen zoeken :) Uiteindelijk gingen we richting The Arcade om nog eens van onze laatste momenten te genieten (en ons bezig te houden gedurende de nacht).

3/09: Ook vandaag geen vlucht, maar de voorspellingen werden gaandeweg gunstiger voor de komende dagen, en in de loop van de namiddag kwam dan de boodschap: de vlucht zou doorgaan morgen 4 september in alle vroegte. Jammer genoeg moesten ook wij vertrekken, eveneens in alle vroegte. We zouden het vullen en opstijgen van de ballon dus niet kunnen bijwonen. Online volgen hoe de voorbereidingen verliepen zat er ook niet in: geen internet in het midden van de woestijn van Nieuw-Mexico. Maar we zouden in elke luchthaven

(Albuquerque en Chicago) updates volgen om te zien hoe de zaken evolueerden. En dat bleek positief, want onze experimenten stuurden met grote regelmaat een teken van leven, en de variaties in het stroomverbruik vertelden ons dat er data werden weggeschreven op de Micro-SD kaartjes. Zo werd de terugreis zelf toch een technisch en wetenschappelijk avontuur, de kroon op een unieke reis.

Thoai Vy Nguyen, Sarah Gallo, Luiz Palmans (6 WEWI '24-'25), Adrien Dethy (6 WEWI '25-'26) en Lina Chahir (6 LAWI '25-'26).

Epiloog: door een communicatiefout bij de US Post werd ons het verkeerde terugzendlabel bezorgd. De terugkeer van onze experimenten naar de school (en het begin van de dataverwerking) loopt daardoor waarschijnlijk weken vertraging op. Niet erg zolang de meetgegevens maar goed zijn. Daar zijn we weer een tijdje zoet mee ;-)

INFORMATIEF

Interview met Ricardo Delgado, oud-leerling van SPC

Dag Ricardo, hoe gaat het met je?

Dag Stan, met mij gaat alles heel goed. Bedankt om het te vragen.

Welke richting heb je bij ons op school gevolgd?

Ik heb verschillende richtingen gedaan op het Sint-Pieterscollege. In de eerste graad volgde ik moderne, dat was toen de richting die je kon kiezen in het eerste en tweede middelbaar. Daarna koos ik voor economiewiskunde, wat ik twee jaar heb gevolgd. In het vijfde en zesde middelbaar stapte ik over naar economie-moderne talen.

Welke leuke herinneringen hou je over aan het college?

Er zijn veel mooie en leuke herinneringen. Het eerste wat in mij opkomt, is de dag

beginnen met een glimlach en een begroeting aan de schoolpoort. Dat was voor mij een van de dingen die mijn dag meteen goed deden starten. Daarnaast vond ik het fijn om tijd door te brengen met mijn vrienden, bijvoorbeeld in de polyzaal of gewoon tijdens het wachten op de volgende les of na school. Die kleine momenten maakten de schoolperiode extra aangenaam.

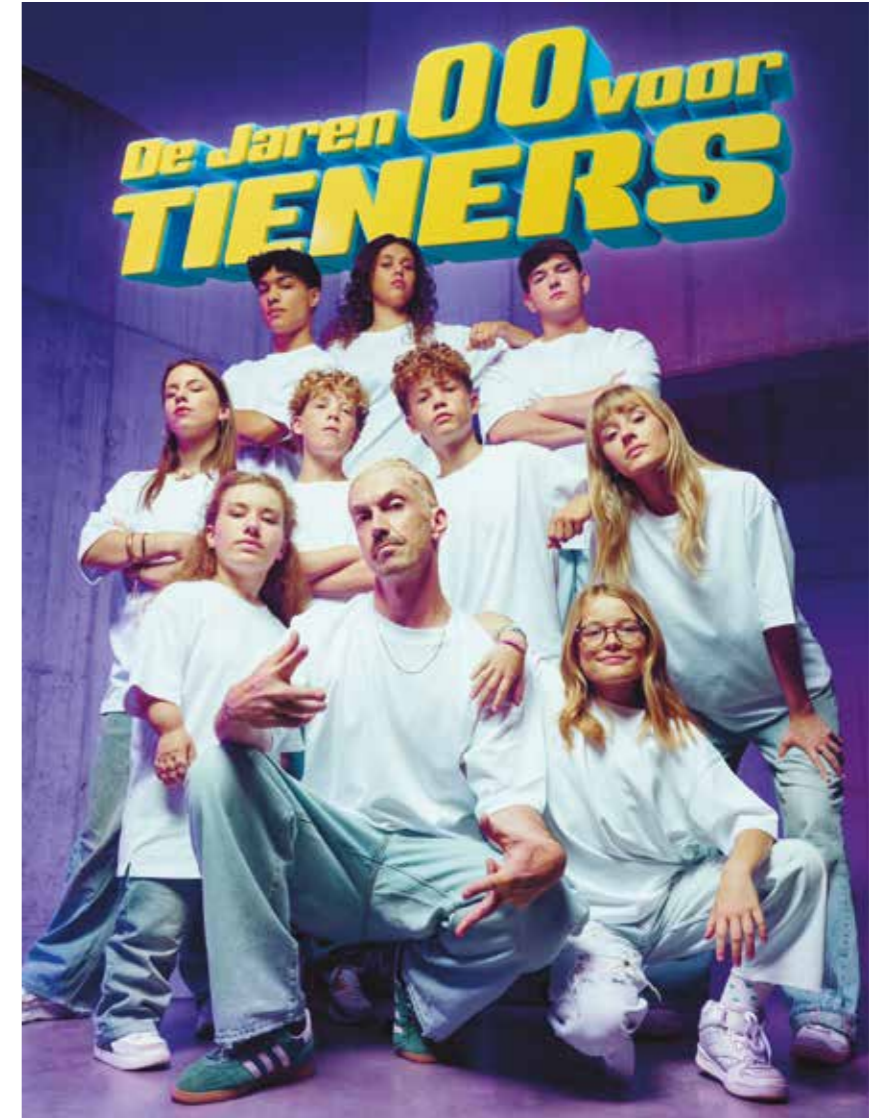
Wat studeer je nu?

Momenteel studeer ik bedrijfsmanagement en marketing aan de *co-hogeschool Odisee* in Brussel. Ik zit in het tweede jaar van de professionele bachelor en tot nu toe verloopt alles goed. De studie interesseert me echt. De keuze was voor mij niet zo moeilijk, omdat ik via mijn zus al wist wat de opleiding inhield. Daardoor had ik in mijn laatste jaar geen keuzestress.

Voor veel mensen ben je al een bekend gezicht van bij de jaren 00' voor tieners. Hoe ben je daar terechtgekomen?

Dat klopt. Het is grappig dat ik soms nog herkend word op straat. Het is ook heel aangenaam wanneer mensen me aanspreken met positieve reacties. Ik waardeer dat enorm en ben dankbaar voor iedereen die even hallo komt zeggen of mooie woorden deelt.

Hoe ik daar terecht kwam? Een oud-leerlinge, Kathy Korasak, die ook had meegedaan aan het programma, speelde daarin een grote rol. Zij had op sociale media gedeeld dat ze het aanraadt om je in te schrijven, omdat het een superleuke ervaring was. Ik dacht: het is een mooie kans. Ik heb niets te verliezen en misschien veel te winnen. Dus schreef ik me in, zonder verwachtingen. Alles verliep vlot en uiteindelijk werd ik geselecteerd als een van de negen tieners voor het programma.

Hoe verliepen de opnames?

De opnames waren geweldig. Ik had meerdere draaidagen

in mijn slaapkamer, die soms lang waren maar zeker speciaal. De crew kwam vroeg in de ochtend

en bleef meestal tot laat in de namiddag. We filmden afhankelijk van de planning, vaak twee afleveringen per dag. Het vroeg veel concentratie, en soms was ik ook moe. Dat zorgde voor grappige momenten: ik luisterde aandachtig en reageerde alsof ik alles had gehoord, maar wanneer ik moest antwoorden, wist ik het eigenlijk niet meer. Het is ook bijzonder om camera's en microfoons in je eigen kamer te hebben. De crew was fantastisch en maakte de ervaring extra speciaal.

Hoe was het voor je familie dat jij in het programma zat?

Dat moet je eigenlijk aan hen vragen, maar ik denk dat zij het ook speciaal vonden. Plots een crew in huis hebben en soms gefilmd worden, is toch iets anders. Ze kregen de kans om zo'n unieke ervaring mee te maken. Ze vonden het in ieder geval leuk en zijn trots op mij, wat mij veel doet. Ik heb altijd hun steun gevoeld, en dat maakte het makkelijker om alles met een gerust hart te doen.

Heb je daarnaast nog andere hobby's?

Ja, zeker. Ik probeer mijn tijd goed te benutten, al doe ik soms te veel waardoor ik weinig tijd overhoud. Nu ik ouder word, merk ik dat de dagen kort zijn. Ik wil veel doen, maar er is niet altijd genoeg tijd. Soms heb ik zelfs zin in een dutje, maar dat past niet in de planning. Dat hoort bij het leven.

Ik sport graag en ben ook veel met muziek bezig. Daarnaast vind ik het belangrijk om tijd door te brengen met mijn gezin en vrienden. Ik neem ook regelmatig tijd voor mezelf om te reflecteren over mijn leven en over hoe ik verder wil groeien als persoon, zowel op persoonlijk als professioneel vlak.

Tot slot: heb je nog tips voor de studenten aan het college?

Mijn belangrijkste tip is: wees niet bang om jezelf te zijn en geniet van de tijd die je krijgt. Zes jaar lijkt lang, maar ze vliegen voorbij. Durf,

geef het beste van jezelf en probeer niet te streng te zijn voor jezelf. Er wordt soms veel verwacht, maar het is belangrijk om het leven ook rustig aan te pakken. We hoeven het niet moeilijker te maken dan nodig.

Doe alles met een goed hart. En mijn gouden tip: glimlach. Een glimlach kan jouw leven en dat van iemand anders mooier maken, en zelfs ten goede veranderen. Het leven is kort, dus zolang je kan glimlachen, genieten en mooie herinneringen maken, is je schoolcarrière aan het Sint-Pieterscollege volgens mij geslaagd.

Bedankt, Ricardo. Rest de vraag: wat nu? Hoe gaat het verder?

Wat nu? Dat zullen jullie binnenkort misschien wel ontdekken haha...

Stan Jolling, 6 HUM

je kan 'De jaren 00 voor tieners' herbekijken op VRTMax: <https://www.vrt.be/vrtmax/a-z/de-jaren-00-voor-tieners/>

ARCHIEF

Brocatus

De vijfde latijnse (1948 – 1949) stond onder de leiding van E.H. Brocatus afkomstig uit Nederland. Het werd een rampjaar wat de kennisverrijking betreft. Het zou ons doorheen onze ganse humaniora blijven achtervolgen. We stonden voor eeuwig bekend als een "slechte klas". Hoe was het toch zover kunnen komen?

In het begin was er geen vuiltje aan de lucht. Brocatus was een ernstig en goed-menend man. Hij gaf Nederlands, Latijn en Grieks ... en Frans. Waarom hij werd uitverkoren om ons in het Frans te onderwijzen, blijft voor mij een raadsel. Immers: wij hadden al vijf jaar Frans achter de rug. Bij de eerste les las hij ons een stukje voor met een zwaar Hollands accent: "... le loup 's approsje la guile plaaine de bave ..." Er volgde een onbedaarlijk lachsalvo. Maar Brocatus had dat zo

niet begrepen. Hij kreeg een echte woedeaanval. Hij wond zich zodanig op dat het schuim hem op de lippen stond, waarop Leemans, die van niemand bang was, opmerkte: "la guile plaaine de bave ..." De klas proestte het uit. Brocatus bezat zichzelf niet meer, begon woest op de lessenaar te bonken zwierde zijn boek door de klas en gooide een stuk krijt tegen het bord, zodat het in duizend stukjes uiteenspatte. Hij was niet meer in staat de les voort te zetten. Het was een uur muisstil in de 5de Latijnse B.

In de loop van het schooljaar ging het met Brocatus de verkeerde kant op. Hij kreeg almaar meer woedeaanvallen, die hem het lesgeven verhinderden. Zijn gemoed kon plotseling zonder enige aanleiding omslaan. Zijn lessen werden onsamenhangend. Als hij er niet meteen uit geraakte, begon hij voor te lezen

van Pa Pinkelman en tante Pollepop uit de strip van Godfried Bomans. Af en toe moest Plasmans inspringen, zoniet zouden we het leerprogramma niet afgerond krijgen.

Algebra kregen we van Meneer Michielsens, beter bekend als Michelleke, een flinke man met een ronde kop en dikke zwarte wenkbrauwen. Hoewel hij geen priester was, woonde hij als ongehuwde leek op de bovenste mansardekamer van het lerarenhuis in de Léon Theodorstraat. Zijn bed stond in zijn kamer, daarnaast een nachtkastje met lampetkom, en daaronder zijn waterpot. Ik kreeg van hem bijles. Toen ik hem van dichtbij zag, was ik verrast door de diepe rimpels in zijn aangezicht, en de vetbolletjes boven en onder de oogleden. Maar hij was een sterk didacticus, die de algebra er zoetjes in pompte.

5de Latijnse Jette 1948-1949

- 1ste rij: Marcel Maes, René Van der Borght, Jan Mertens, Maurits Van Obbergen, Guido Magis, René Aga, Robert Balcaen, Willy Stiers, Hilaire Brankaer
- 2de rij: Piet Vanden Meersche, Leo Van Haelst, Jaak Van der Heyden, Paul Blondeel, André Peytier, Leo Teugels, Guy Van den Branden, Roeland Schietekat, Robert Van Wijmeersch, Dirk Lahaye
- 3de rij: Jean-Pierre Leemans, Walter Van Horenbeeck, Willy Van de Maele, Lucien Heyvaert, Karel De Goeyse, Hubert Met den Ancxt, Jacques Naessens
- 4de rij: Wilfried Cloet, Jan Aerens, Jean Zelderloo, André Monteyne, Louis Joos*, Guido Fauconnier, Daniël Van den Broeck*, Jaak De Bruycker.
- E.H. Brocatus

* Onzeker

Na de examens kwamen de beste dagen van het schooljaar er aan: zonder kommer of kwel van huiswerken of lessen, bij ontspannen leraren die alles door de vingers zien, en optreden als entertainers. Tijdens de langdurige speeltijden konden we ons hartje ophalen. Voor geen geld van de wereld wilde ik die tijd missen.

De schoolreis met Brocatus ging naar Anseremme. Dertig uitgelaten vlegels in een bus brachten er direct de stemming in. Tot eenieders verbazing deed ook Brocatus gretig mee. Nu ook voor hem de spanning was weggevallen bleek hij een innemend man te zijn. De anders zo houterige Hollander zong nu vrolijk mee van:

En, de poembak, de poembak,
de poembak ès kapot,
En de poembak, de poembak
de poembak ès kapot,
En de poembak, de poembak,
de poembak ès kapot,
En den ave ès versleite en de
neuen ès kapot.

Bij elke poembak vlogen de speekseldeeltjes in het rond, en sprong zijn vals gebit haast uit zijn mond. Maar hij versaaude niet.

Er volgde een lange wandeling langs de Lesse. Het was bloedheet. Brocatus met zijn dikke toga aan zag af als de beesten. Het zweet gutste van zijn aangezicht en liep recht in zijn Romeinse col die tegen zijn adamsappel plakte. Maar hij ging er mee door tot het bittere einde, met de grimas van een ter dood veroordeelde. Uitgedroogd en afgepeigerd zeeg hij bij aankomst neer op het terras van een herberg. Hij bestelde onmiddellijk een paar flinke pinten van pure dorst, en dronk met het bierschuim op de lippen. "la guile plaaine de bave..." reciteerde Leemans. Maar Brocatus had het deze keer niet gehoord.

's Anderendaags werd ik ziek. Ik werd naar het ziekenhuis overgebracht met de diagnose "appendicitis" waaraan mijn klasgenoot Pierre Van Hellemont twee jaar voordien was gestorven. Het was even schrikken,

maar ik spartelde er door. De prijsuitdeling, waarin ik met het zangkoor moest optreden, heb ik wel volledig moeten missen.

Dirk Lahaye

CREATIEF

Poëziewedstrijd

'Van 29 januari tot en met 4 februari vond de jaarlijkse poëzieweek plaats met als thema 'Metamorfose'. Ter gelegenheid van deze week organiseerden de leerlingen van 6 GRLA, 6 LAMT en 6 MT binnen het vak 'creatief schrijven' een poëziewedstrijd. Iedere groep werkte een onafgewerkt gedicht uit waar alle leerlingen van de school een vervolg op schreven tijdens de les Nederlands. Op die manier vertrok iedere leerling van hetzelfde gedicht en metamorfoseerden alle leerlingen het tot hun eigen werk. Uit maar liefst 129 inzendingen kozen de organisatoren drie winnaars: één leerling per graad. Anissa Zaïd (1 PL B), Samuel Bauwens (4 GRLA B) en Soufyane Missa (6 WEWI B) maakten het meest indruk op de jury en gingen ieder met duotickets voor de filmvoorstelling naar huis.

In de stille nacht verandert iets,
je laat los wie je vroeger was, precies.
Zoals een rups een vlinder wordt,
leer je dat groei bij het leven hoort.

Je voelt dat je anders durft te zijn,
maar wat je wordt... dat blijft nog klein.
Een kleine stap
snel en rap

tussen tien treden door
drie dagen ervoor.
Een sprongetje, een lach
en na de volgende dag

een woord, een zin
een opening van binnenin.
De cocon breekt open
kon je meer hopen?

Je toont jezelf, je mooie kleuren
je opent zelf je eigen deuren.
Je vliegt weg naar de zon
je eindigt beter dan waar je begon.

Samuel Bauwens
4 GRLA B

Dag allemaal,

We lanceren iets nieuws... en dat doen we graag samen met jullie!

Op vrijdag 8 mei 2026 openen we de deuren van onze allereerste zomerbar "SPC zomert hier".

Vanaf 16u zorgen we voor een luchtige zomersfeer met onder andere vrolijke muziek, kleurrijke vlaggetjes, een mocktailbar, ijsjes en vooral: veel gezelligheid om samen bij te praten.

Kom dus zeker langs om samen het weekend in te zetten en al een beetje in zomermodus te komen.

Iedereen welkom! Hopelijk tot dan?

